

उद्या

उद्रे

उदा

अष्टाङ्ग उद्भिदश्च"। उद्भिद्यते पशुफलमनेन इति
निश्चितः यागभेदः ॥
उद्भिदः, चि, (उद्भिन्नीति । उत् + भिद् + इगुप-
धेति कः ।) तन्मृग्यादि । तत्पर्यायः । उद्भिदः २
उद्भिजम् ३ । इत्यमरः ॥ उद्भिजम् ४ । इति
रमानाद्यः । (यद्या महाभारते १४ पर्वणि ।
“जरायुजाङ्गजातानि स्वेदजान्युद्भिदानि च” ॥)
उद्भिदः, स्त्री, (उद्भिन्नीति । उत् + भिद् + क ।)
पांशुलवणम् । इति रत्नमाला । पाडा लुण इति
भाषा । (“उद्भिदानि पलालेक्षुकीषवेणुक्षिति-
जानि” । इति स्रुते सूत्रस्थाने षट्चत्वारिं-
शत्तमेऽध्याये ॥)
उद्भूतः, चि, (उद्भवति स्म । उत् + भू + क्त ।) उत्पन्नः ।
जातः । यथा । ईशानसंहितायाम् ।
“माघे कृष्णचतुर्दश्यामादिदेवो महानिधि ।
शिवलिङ्गतयोद्भूतः कोटिसूर्यसमप्रभः” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वम् । (तथा, भाषापरिच्छेदे ५६ ।
“उद्भूतस्पर्शवद्भूतं गोचरः सोऽपि च त्वचः” ।)
उद्भूतरूपः, स्त्री, (उद्भूतं प्रत्यक्षयोग्यं रूपम् ।) नयन-
गोचररूपम् । यथा,—भाषापरिच्छेदे ॥
“उद्भूतरूपं नयनस्य गोचरं
द्रव्याणि तदन्ति पृथक्कसंख्ये ।
विभागसंयोगपरारत्न-
सोद्भवत्वं परिमाणयुक्तम् ॥५४॥
क्रियाजाती योग्यवृत्ती समवायश्च तादृशम् ।
यत्कालि चक्षुः सम्बन्धादाक्षोकोद्भूतरूपयोः” ॥५५॥
उद्भ्रमः, पुं, (उद्भ्रमणमिति । उत् + भ्रम + घञ् ।
नोदात्तोपदेशेति न वृद्धिः ।) उद्भ्रमः । इत्यमरः ॥
उद्भ्रान्तः, स्त्री, (उत् + भ्रम + क्त ।) बाहुमुद्यम्य मण्ड-
लाकारखड्गभ्रामणं । इति महाभारतम् ॥ (परि-
भ्रान्ते, चि । यथा, रघौ ४ । ४६ ॥
“मारीचोद्भ्रान्तहारीता मज्जयाद्रेषपत्यकाः” ॥
विकले । विकले । यथा, रामायणे,—
“उद्भ्रान्तहृदयश्चापि विवशंवदनोऽभवत्” ॥)
उद्यः, पुं, नदः । इति हेमचन्द्रः ॥ (उद्यते यत् । वद +
क्वप् ।) कथनीये, चि । यथा, भवोद्यम् वाक्यम् ।)
उद्यतः, चि, (उत् + यम + क्त ।) उत्तोल्युद्यतवस्त्रादि ।
उद्यतशस्त्रादि । तत्पर्यायः । उद्युग्धः २ । इत्यमरः ॥
(यथा, रघुवंशे ४ । १६ ।
“प्रजार्घसाधने तौ हि पर्यायोद्यतकाम्यौ” ॥)
उद्यतः, पुं, (उत् + यम + क्त ।) यत्रपरिच्छेदः । इति
जटाधरः ॥
उद्यमः, पुं, (उत् + यम + घञ् ।) संज्ञापूर्वकत्वात्
वृद्धभावः ।) उद्योगः । तत्पर्यायः । गुरुर्यम् २ ।
इत्यमरः ॥ गुरुर्यम् ३ गोरुर्यम् ४ । इति तट्टीका ॥
उत्साहः ५ अथवसायः ६ उद्योगः ७ । इति
जटाधरः ॥ (यथा, कुमारः ५ । ३ ।
“निग्रस्य चैनं तपसे कृतोद्यमाम्” ।
“प्रशाक मेना न नियन्तुमुद्यमात्” ।
इति च कुमारः ५ । ५ ॥)
उद्यानं, स्त्री, (उद्याति क्रीडाार्थमस्मिन् । उत् + या
+ ल्युट् ।) राज्ञः साधारणं वनम् । तत्पर्यायः ।

आक्रीडः २ ।
“वाह्योद्यानस्थितहरश्चिन्मिकाधौतहर्मा” ।
इति मेघदूते ७ ।) निःसरणम् । प्रयोजनम् । इत्य-
मरः ॥
उद्यानपालः, चि, (उद्यानं पालयतीति । उद्यान +
पालि + अण् ।) उद्यानरक्षकः । माली इति भाषा ।
“उद्यानपालसामान्यमृतवस्तुमुपासते” ॥
इति कुमारः २ । ३६ ॥
उद्युक्तः, चि, (उत् + युज् + क्त ।) उद्यमयुक्तः ।
उद्योगविशिष्टः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा,
अमरकोषः । “इत्यार्योद्युक्तउत्सुकः” ।)
उद्योगः, पुं, (उत् + युज् + घञ् ।) यत्नः । चेष्टा ।
तत्पर्यायः । उत्साहः २ अथवसायः ३ उद्यमः ४ ।
इति जटाधरः ॥ (यथा, मार्कण्डेये ८८ । २ ।
“उद्योगः सर्वसैन्यानां दैव्यानामादिदेश ह” ।
“उद्योगादनित्यस्य सुसहायस्य धीमतः” ।
कृषेवानुगता तस्य नित्यं श्रीः सहचारिणी” ॥
इति नीतिवाक्यम् ।
महाभारतस्य उद्योगपर्वः । यथा, महाभारते
१ । १ । ६३ ।
“उद्योगः सैन्यनिर्वाणं श्रेतोपाख्यानमेव च” ॥
उद्योगी, [न] चि, (उद्योगोऽस्यांस्तीति । उद्योग +
इन् ।) उद्योगविशिष्टः । उद्यमी । तथा च ।
“उद्योगिनं पुरुषसिंहमुपैति लघौ-
दैवेन देयमिति कापुरुषा वदन्ति ।
दैवं निहृद्य कुरु पौरुषमात्मशक्त्या
यत्ने कृते यदि न सिद्ध्यति कोऽपि दोषः” ॥
इति नीतिसारे १३ ॥
उद्योतः, पुं, (उत् + द्युत + घञ्) आलोकः । ज्योतिः ।
इति हज्जायुधः ॥
उद्गः, पुं, (उगतीति । उन्द् + रक्) जलजन्तुविशेषः ।
इत्यमरः ॥ उद्विडाल इति भाषा ।
उद्गङ्गः, पुं, पुरविशेषः । “यथोमचारि पुरं शौभमुद्गङ्गः
प्रतिमार्गकः” । इति जटाधरः ॥
उद्गङ्गः, पुं, यथोमचारि पुरम् । तत्पर्यायः । खपुरं २
उद्गङ्गं पुरं ३ हरिश्चन्द्रपुरं ४ शौभं ५ प्रतिमा-
र्गकः ६ चङ्गा ७ चङ्गः ८ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
उद्गधः, पुं, (उद्गतो रथो यस्मात् ।) रथकीलम् ।
ताम्रघुङ्गपत्नी । इति मेदिनी ॥
उद्भिक्तः, चि, (उद्भिद्यते स्म । उत् + रिच + क्त ।)
स्फुटम् । स्पष्टम् । इति जटाधरः ॥
उद्देकः, पुं, (उत् + रिच + घञ् ।) उपक्रमः । वृद्धिः ॥
“अधुनैव कुरङ्गाक्षिं जहार जगतां मनः ।
न जाने धौवगोदेके जीवनस्यापि का गतिः” ॥
इत्युद्भूतः ॥
“हरिक्ते साहस्यं कमजबलिमाधाय पदयो-
यंदेकोने तस्मिन्निजमुदहरमेजकमजम् ।
गतो भक्त्युदेकः परिणतिमलौ चक्रवपुषा
त्रयाणां रक्षायै त्रिपुरहर जागर्त्ति जगताम्” ॥
इति महिम्नस्तोत्रम् ॥
“तमःप्रवेशः संरम्भो दोषोदेकहृतस्मतेः” ।
इति वैद्यकरविनिश्चयेऽपस्माराधिकारे ॥

उद्देका, स्त्री, (उद्देक + टाप् ।) महानिम्बः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
उदत्तरः, पुं, (उल्लान्तो वत्सरः ।) वत्सरः । इति
हेमचन्द्रः ॥
उदन्त्यनः, स्त्री, (उत् + वन्ध + ल्युट्) ऊर्ध्वन्त्यनम् ।
इति स्मृतिः ॥ गणाय दङ्गि देशेन फौसी देशेन
टाङ्गान इत्यादि भाषा ॥
उदमनः, स्त्री, (उत् + वम + ल्युट् ।) उद्गीरणम् ।
तुलिया मेहनं वाति करण इत्यादि भाषा ॥
उदत्तः, चि, (उत् + दत् + घञ् ।) अतिरिक्तः ।
उवरण वाडा इत्यादि भाषा । यथा । “उदत्तो
हि यत्रः समधिकफलमाचरे” । इति व्याकरण-
टीका ॥
उदत्तनः, स्त्री, (उत् + दत् + णिच् + भावे करणे वा
ल्युट् ।) उत्पन्नम् । (यथा, मेघदूते ४२ ।
मोघीकर्तुं चटुलशपरोदत्तनप्रेक्षितानि” ॥)
विलेपनम् । घर्षणम् । इति मेदिनी ॥
(यथा, मनुः ४ । १३२ ।
“उदत्तनमपस्त्रानं विष्मूचे रक्तमेव च ।
स्नेहनिष्ठतवान्तानि नाधितिष्ठेत्तु कामतः” ॥)
शरीरनिर्ममलीकरणगन्धद्रव्यादि । तत्पर्यायः ।
उत्सादनम् २ । इत्यमरः ॥ हरिद्रा सेवनं आवटन
इत्यादि भाषा । सामान्योदत्तनगुणाः । कम्पवा-
युमेदोवातारोगनाशित्वम् । अङ्गुल्यैश्चर्मनिर्मल-
कारित्वञ्च । हरिद्राद्युदत्तनगुणाः । कण्डूवैवर्ण्य-
रूक्षताहारित्वम् । तिलोदत्तनगुणाः । कण्डूरूक्ष-
तात्वग्दोषनाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥
“उदत्तनं वातहरं कफमेदोविनाशनम् ।
स्थिरीकरणमङ्गानां त्वक्प्रसादकरं परम् ॥
शिरासुखविविक्तत्वं त्वक्स्थस्यामेख तेजनम् ॥
इति चिकित्सितस्थाने २४ । अध्याये स्रुते-
नोक्तम् ॥)
उद्वर्जनः, स्त्री, (उत् + वृध् + ल्युट् ।) अन्तर्हासः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
उद्वर्हितः, चि, (उत् + वर्ह + क्त ।) उद्भूतः । इति
भूरिप्रयोगः ॥ उद्वर्हितो वा इति पाठः ॥
उद्वहः, पुं, (उद्वृज् बहति प्रापयतीति । उत् + वह्
+ अच् ।) पुल्लः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,—
रघुः ६ । ६ ।
“उदयमस्तमयश्च रघूद्वहात्” ॥)
समवायन्तर्गतवायुविशेषः । सत्तु प्रवहवायोर्बुद्ध-
स्थितः । इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥
“आवहः प्रवहश्चैव विवहश्च समीरणः ।
परावहः संवहश्च उद्वहश्च महावनः ॥
तथा परिवहः श्रीमानुत्पातमयशंसिनः ।
इत्येते क्षुभिताः सप्त मासता गगनेचराः” ॥
इति हरिवंशे । २३६ अध्याये । विवाहः ॥
उद्वहा, स्त्री, (उद्वह + टाप् ।) कन्या । पुत्री ।
इति हेमचन्द्रः ॥
उद्दानः, चि, (उत् + वन + घञ् ।) उद्दमितः ।
उद्दान्तः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥
उद्दान्तः, चि, (उत् + वम + क्त ।) वमितवक्त्र । तत्-